

GORE SRCA

„Duh Gospodnji napu-
nja svecir, aleluja; i
Onaj, koji sve obuhva-
ća, čuje svaku riječ,
aleluja, aleluja, aleluja“
(Mudr. 1, 7).
Iz Ulica bana J. v. Mio

VJERSKI TJEDNIK

GOD. VI ZAGREB, 13. SVIBNJA 1951. BR. 20

UČITELJ PRIMA OSUDU

Osudilo Spasitelja. On uzima tu osudu mirno i spokojno. Ne moljaka za milost. Ne povlači nijedno slovo od svoje izjave, da je On Mesija. Kao hrabar junak hoće da umre za svoje svjedočanstvo.

Rimski upravitelj židovske zemlje pridržao je sebi smrtnu kaznu. Zato Veliko Vijeće suče Sina Božjega pred njegov sud. Pobjalo se, da poganin ne bi odbio kao praznovjerje hulu na Boga, zbog koje su Ga oni osudili na smrt. Zato su preinčili svoju optužbu i prebacili je na političko polje: »Ovoga nadosmo, gdje buni narod naš i zabranjuje davati porez caru i govori, da je On Krist Kralj« (Lk. 23, 2). On je dakle buntovnik protiv rimskog caru i hoće da bude židovskim kraljem. Tako Ga optužuju, a da ne spominju, zašto su Ga oni osudili.

A vani pred sudnicom potiču narod proti Njemu. Neka narod kaže rimskom upravitelju, da oni ne će Njega imati za kralja. I ne će nikoga priznati kraljem osim cesara. I Pilat reče Židovima: »Evo kralj vaš! No oni su vikali: Uzmi, uzmi, raspi! Ga! Pilat im reče: Kralja vašega da raspnem? Odgovorile veliki svećenici: Nemamo kralja nego cara. Tada im Ga preda da se raspame (Iv. 19, 14-16). Tako su vikali vode i narod. I time su porekli svoju prošlost, svoje Proroke i svoju čeznju za narodnim Mesijom. Od Njega su očekivali, da im bude politički vođa i kralj kad dođe. Svjedeno je to, samo da se riješe toga Krista, koji im je prokazao pred narodom njihovo licemjerstvo, njihove pogreške i njihovo zavođenje naroda. Bijes je uvijek slijep. I zato su i sami osudili Isusa na smrt i dali Ga osuditi na smrt rimskom upravitelju. I to na smrt, koju prate najstrašnije boli i najveća sramota, a to je smrt na križu.

Brzo za tu smrt uredili s Pilatom, beznačajnim rimskim upraviteljem. On naime najprije na tuženom Isusu ne nalazi nikakove krivice. A zatim popušta zasljepljen strahom, da će ga optužiti pred cesarom, i on bi mogao izgubiti svoje upraviteljsko mjesto. Saducejci i Farizeji su trli ruke rasigrani đavolskim veseljem: »Dakle Sin Božji mora umrijeti. I Pilat opira ruke pred narodom i reče: »Ja nisam kriv u krvi ovoga Pravednika; vi ćete odgovarati. I odgovori sav narod: Krv Njegovu na nas i na djecu našu!« (Mt. 27, 24-26). Toliko je narod zaveden i zasljepljen svojim slijepim i slavohepnim svjedom, da krivnju preuzima na sebe i djecu svoju, pokoljenje svoje do vijeka, dok ih bude. U žedi za krvlju goloruka i nevinu Božjega Jag-njeta žrtvuju sami ono, što je najdraže na zemlji, a to su: domovina i

A u srcu nekoliko žena sklonili se ipak osjećaji pravde i sažaljenja. Za milost je molila žena Pilatova, koja ga je opominjala: »Nemoj se ti ništa mijesati u stvar toga Pravednika, jer sam danas u snu mnogo pretrpela jeri poradi Njega« (Mt. 27, 19). I kad je Isus nosio križ: »Za njim je išlo veliko mnoštvo naroda i žena, koje su naricale i plakale za Njim. Isus obazrevši se na njih reče: Kćeri Jeruzalemske! Ne plaćite za mnom, nego za sobom i djecom svojom; jer gle, idu dani, u koje će se reći: Blago nerotkinjama i utrobama, koje ne rodiše, i grudima, koje ne dojše. Tada će početi govoriti gorama: Padnite na nas! i brežuljcima: pokrijeti nas! jer kad se ovako radi od zelenca drveta, što će biti od suha?« (Lk. 23, 26-31).

Sami su Židovi i njihovi poglavari svu krivnju za smrt Isusovu uzeli na sebe i svoje potomke. Zato im Isus poriče strašnu kaznu i užasne nevolje, koje su time navukli na sebe i svoje pokoljenje. Govori to ženama, koje su toliko samilosti pokazale prema Njemu. Govori im zato, da pokaže, da uza svu krivnju vođa i naroda On imade smilovanje i obzir s onima, koji se kajju i plaću nad svojim grijesima. Govori im i zato, da pokaže, kako zaboravljaju na svoju nevolju, koja Ga je baš sada zahvatila. On misli u svom velikom milosrđu i ljubavi samo na nevolju drugih. On vidi žalost žena, koje nad Njegovim križem plaču, ali i groznu stisku žena za buduće opsade Jeruzalemske. Njega to boli, premda su sami Židovi sve to u svom bijesu i

tvrdoglavosti na sebe i svoje potomstvo preuzeli i tako izazvali pravednu kaznu Božju. I dok su žene plakale, tvrdovrati su muževi ostali ustrajni u svom zlu.

Na Golgoti, pod križem, stajali su i podsmjehivali se: Saduceji i Farizeji; veliki svećenici Ana i Kajfa; presiećeni sladokusci; oholi, slavohepni, podmukli pismoznanci. Svi su ti tipovi slagali pobjedničku pjesmu, pjesmu rugalnicu: »Ako je Sin Božji, neka si skine čavle, zatvori krvareće žile, neka siđe s križa, neka nas napetlja da vjerujemo u Njegovu božanstvo«. Sve je to bilo sardražao u riječima: »Drugima je pomogao, a sebi ne može pomoći. Kralj je Izraelski, neka siđe sad s križa, pa ćemo vjerovati u Njega. On se uzdao u Boga, neka Ga sad izbavi, ako Mu je po volji; jer reče: Sin sam Božji« (Mt. 27, 42-44).

Tako su govorili neko vrijeme, a onda ušutili. Zašto? Zato, jer su se sami zgrozili nad svojim govorom. Drlitali su i tresli se od straha, da im Isus što ne odgovori. Ipak ih je podilazila bojazan, da bi im mogao odgovoriti On, koji je tako divnu nauku učio, tako svet život provodio, tolika čudesa učinio. A što bi onda oni, ako bi doista išao s križa. Njemu ništa nije nemoguće. Nepravda i zločin ne da nikomu nikada mira ni pokoja, pa makar sam sebe neprestano uvjeravao, da je pravo učinio, ili se sili da na to ne misli.

Zla savjest se uvijek javlja i progoni čovjeka. Tako je i njih progoinila nepravdna osuda Isusa na smrt.

Poniznost pred ljud ma

U odnosu prema ljudima poniznost se sastoji u takovom preizitu sama sebe da sebe manje cijenimo nego ikoga, i da smo spremni svima se podložiti. Tako ponizan čovjek mirno će podnositi uvrede, zapostavljanja i pozude svake ruke, smatrat će, da mu ih ljudi s pravom nanose, i čak će se radi njih veseliti. Takav osjećaj prema bližnjemu ima svoj korijen u ispravnom poznavanju samoga sebe i niskom mišljenju o samom sebi. Tko je naime duboko prošet svojim ništavimom, slabocama, krhkošću, se množinom i vječitošom grijeha, ne će mu biti teško sebe zapostaviti svim ljudima. Sv. Ivan Hristosom kaže: »Pravo smo ponizni, ako se postavimo na niži stepen, nego li su oni, koji su iz nas, i kad na strahopočinjem gledamo na one, koji se čine da su manje vrijedni od nas. Ako smo uistinu mudri, ne ćemo nikoga smatrati nišim od sebe nego izborni svrsgoka držati boljim od sebe. Tako ne mislim samo o nama, koji smo uronili u bezbrojne grijeh, nego i o onima, koji su sebi izvjesni, da su učinili mnogo dobra«. Sv. Bernard kaže: »Veliko je zlo i velika pogibao za tvoj napredak, ako u maluma stavljáš sebe pred druge, koji su uistinu i dobri jednaki li su čak i vredniji od sebe. Zato se ne mjeri ni s kim, nego se smatraj najnevrednijim.

Kako se možemo smatrati lošijima od svih drugih ljudi, a možda su ti isti lošiji od nas? Sv. Toma kaže: »Ako kod drugih gledaš na darove Božje, koje posjeduju, a kod sebe na svoje ništavilo, ne će ti biti teško da dadeš onome prednost. Ti možda imaš jač i tajnih pogreška, za koje sampo ti znaš, a onaj možda ima još i tajnih darova Božjih u sebi, kojih ne zamjećuješ. Sv. apostol Pavao kaže: »Jedan drugoga u poniznosti držite višim nego sebe same«. Sv. Toma dodaje na to: »Premda zakonom ljubavi treba da u bližnjemu zamjećujemo one, što ima od Boga dobro bilo u redu naravi ili milosti, a da kod sebe promatraimo ono, što imamo od sebe samih, a to je ništavilo i mnoštvo grijeha.

Spasitelj preporuča uzavnicima, da slednu na posljednje mjesio. Ne veti: na srednje, ili jedno od posljednjih, nego baš na posljednje, a to zato, da se ne usudimo ni isprediti se s drugima, a kamo li stati pred njih. Da je tko od prvih kršćana osuštio Pavla, koji je biošteno proti njih, te ga prezreo i sebe više cijenio od njega, kako bi se grdno prevario; Savao je bio izabrana posuda Božja. Nije i možda tako i s našim bližnjim koji se čini da ima svakojake poroke? Ne osuđujmo ga, jer je možda i on Bogu mio, pa on ima i s njim posebne nakame. Sv. Franju Saleškog pitali, zašto se smatra najvećim grijesnikom na svijetu, kad nije nikad počinio takih prestupaaka, kao mnogi drugi ljudi? Sv. Franjo odgovori: »Ja sam uvjeren, da je najgori dramski razbojnik dobio takovo milosrđe sa strane Božje, kao što sam doživio ja, da bi Mu on vjernije služio i bio Mu miliji od mene. Osim toga je sasvim sigurno, kad bi Bog ustegnuo svoju ruku od mene, ja bih počinio lakovih nepodopština, kao nitko na zemlji.

Ima ih, koji se na riječima drže velikim grijesnicima, no drukčije misle o sebi. O njima vrijedi riječ Sv. Pisma: »Gdjeokoji ide naokolo ponizan u žalosnoj crnini, a nutrašnjost je njegova puna prevare. Njihova se lažna poniznost poznaje po tom, što se lako za maženost uzbuđuju i postaju zlovojni, čim ih drugi okovori, omalovažji, pogrdi i uvrijedi. Tko je pravo ponizan, tko se uistinu drži najnižim od svih i misli da zaslužuje prezir svih, taj će rado primiti svaku pogodu drugih.

DUHOVI

Otvorili su vrata priprosti rbari,
Bijesak Božjeg svjetla u oku im sjao;
Ukrsenulog Krista veličati su stali,
Jer tamni zastor noći sa arca im pao.

Osjetili su ljudi da se nešto zbiva.
Ta priprosta riban tako snažno zbroe,
I svi su tad znali, da listna je živa:
Da Krist je Bog, što vječno vlada
tamno gore.

SVETISTE MAJKE MILOSTI

(Trsat)

Gore na uzvišini Gospiin hram se ljeksa,
U sunčanom sjaju zlatom se preljeva.
Na podnožju vrhunca ko srebrni biser
U zlačanom se sjaju plavi Jadran njeva.

I šum! vječno More: Gospi pjesmu pjeva;
A Kraljica sluša na svetome oltaru.
Sa šumom pjesme Mora molitve se dižu
Sa obale plave u sunčanome žaru.

Duh je Stvoritelj

Kap rose, zrnce pšjenka i u travu skriveni stinji kukac predstavljaju učenjaka nerješivu zagonetku. Milijuni najsitnijih živih bića, koja se nalaze u jednoj jedinici kapi vode i milijuni nebeskih tjelesa, koja lete kroz neizmjerne svemirski prostor napunjavu njegov razum čudom i udivljenjem. Kopna i mora puna su čudesna i tajna. Sam sebi čovjek je najveća zagonetka. Tko bi mogao razjasniti igru njegovih unutarnjih i vanjskih osjetila, djelovanja njegovih duševnih sposobnosti, težnja i čežnja njegova srca? Tko bi istražio narav ljudske duše, onog duha, koji je u ovom životu vezač s tijelom? Što se čovjek više duševno razvija, što znanost više napreduje, to brojnija bivaju i čudesna, to više razum opkoljavaju tajne i prikrone mu. Ili u beskrajnem svemirskom prostoru, ili u istraživanju života ili u proučavanju atoma šire se tajne, koje razum ne može dokucati.

Ali jedno ne može da izbjegne otkrivenju, a to je, da u čitavoj prodi vlada divan red. I u zvijezdama su stavima, gdje se silna sunca podvrgavaju neumoljivim zakonima, kreću se po točno određenim stazama i točno određenom brzinom. I u Sunčevom sustavu, gdje isto tako planete — i naša Zemlja među njima — poslušno obilaze svoje staze do točnosti jedne stotinke sekunde. I u bliskom i živoljubnom carstvu, kao i u ljudskim bićima, gdje je sve prema svrhu izgrađeno i prilagođeno — vlada savršeni red. A taj red zapravo znači namještanje sredstava, da postignu neki cilj, neku svrhu. Svrhovitost pak predpostavlja u m, koji je to uradio.

Razumni, svrhoviti učinci mogu da imaju svoj izrok samo u razumu dobi. Da ne napraviti neko sredstvo, neki predmet, treba prethodno postaviti cilj u predodžbi, u umu, i prema zamislenoj svrhi izraditi se predmet. Izrok je dakle svrhovitog učinka u umu, u razumu i namjeri.

Svi predmeti ljudske kulture, počev od igre do čudne televizije, ni od ljudske misli, ljudskog duha, načelnjen, su od stvari (materije), po ljudskoj radnoj snazi (radnicima). Neljudski i nedokučiva djela svemira i života plod su nezmyrne i vječne misaone duhovne stie, neizmjerne i svemogućeg Duha, kojeg nazivamo Bog. Ta su djela izgrađena od Božje svrhe, po Božjoj radnoj snazi i pod njegovim zakonima. To je dostatan razlog, pravi uzrok postojanja vidljivih djela prirode, što je u potpunom skladu s načelom učinosnosti, koje glasi: „Svaki učinak ima svoj izrok, odnosno: sve što postoji, mora imati svoj dostatan razlog, zašto postoji.“

Bog je ono Bice, koje je od materije najudaljenije i od nje najoslobodnije, a netvarna je nekoga bica razlog, zašto može spoznati. Kakva je netvarna nekoga bica takva je njegova spoznaja. Biline nemaju nikakve spoznaje red, svoje tvarnosti. Sjetlno može spoznati, jer može u se prmiti slike bez stvari. A još savršenije može razum spoznati, jer je još više od materije odijeljen i s njome nepomiješan.

Bog je nezmyrno savršen duh. Ima razum i slobodu volje. Razum, koji nezmyrno nadilazi svaki ljudski razum: gleda sve u kojomjed vremenu kao nešto što u njemu nazovemo veličkom, ne samo da nema za kakvu zapreku, već volju za koju je jedan voljni čin ujedno i izvršeno djelo.

Božja je veličina i moć beskrajna. Može iz ništa stvoriti sve što god je po sebi moguće: ovaj svemir i nezmyrno mnogo drugih, ili ih razvaliti ili povratiti u ništa. Od Božje moći imaju svoju moć svi drugoti uzroci i prema ovoj moći svaka je moć upravo nemoć.

Sveti je Gregor izrekao lijepu misao: „Mi, o Božu govorimo najodlučnije onda, kada razmatramo njegovu veličinu, zanijemimo od čuda i udivljenja.“

ENGLSKA PRIJESTOLNASLJEDNICA ELIZABETA sa svojim surugom Filipom od Edinburga posjetila je 19. travnja „privatno“ crkvu sv. Petra, grobove nara u podzemnoj crkvi, a razgledala je i kupulu sv. Petra.

SVETI OTAC je primio u srijedu 14. ožujka u audijenciji veliki broj vjernika iz Italije i inozemstva. Među njima je bio i veliki broj mladenaca. Oduševljenje pozdravljao od prisutnih, Sv. Otac im je održao govor na šest jezika i na kraju podijelio apostolski blagoslov.

CATHOLIC CHURCH EXTENSION SOCIETY, zove se američko katoličko društvo, koje se brine za gradnju novih crkava i kapela, za restauraciju starih crkava, za opskrbu crkava potrebnim predmetima za bogoslužje, za pomoć svećenima i misijskim župama i za pomaganje svećenik kandidata. U 45 godina svoga opstanka ovo je društvo financiralo gradnju oko 5.000 crkvi i kapela. Predsjednik ovog društva Mons. William D. O'Brien je izjavio: „Ako negdje postoji zajednica od 10 katoličkih obitelji, koji nemaju svoje crkve, naše će društvo našim sredstava, da im je sagradi.“ Ovo društvo tjeseo suradu sa ženskim katoličkim društvom „Red Martie“, koje se brine za nabavu i spremanje crkvenog rublja i paramenta te ostalih predmeta potrebnih za bogoslužje.

AMERIČKA REPUBLIKA GUATEMALA broji 3.717.000 stanovnika, od kojih su 3.500.000 katolici. Dvije trećine stanovništva su Indijanci. Međutim, u ovoj zemlji ima samo 149 katoličkih svećenika, od kojih su manje od polovine domorodci. Uslijed ovoga katoličanstvo u ovoj zemlji proživljava ozbiljnu krizu. Glavni uzrok ovom pomankuju svećenstva jest „loše moralo stanje obitelji. Vjerski brak nije priznat pred zakonom, a mnogi parovi žive u divljem braku ne sklappajući ni civilnog braka. Vlada je radi toga bila prinuđena predložiti zakon, po kojemu se smatra zakonični brakom zajednički život muškarca i žene, koji traje preko tri godine, pak i onda, kada takav par ne sklopi ženidbu.

ENGLJSKA PRIJESTOLNASLJEDNICA knjeznica Elizabeta sa svojim surugom vojvodom od Edinburga bila je 13. travnja primljena u audijenciju od Sv. Oca Pija XII. Audijencija je trajala pol sata. Sv. Otac je sa svojim gostima vodio konverzaciju (razgovor) na engleskom jeziku. — Poslije referencije je kralj Eduard VIII. bio prvi engleski kralj, koji je posjetio Sv. Oca u Rimu, ondahnj papa Leona XIII. Od onda je običaj, da članovi engleske kraljevske kuće povodom svog boravka u Rimu posjete Sv. Oca.

U **OXFORDU** je početkom travnja održano vijećanje predstavnika međunarodnog saveza katoličkih poslodavaca. Na vijećanju je bilo oko 60 predstavnika iz Belgije i oko 20 delegata iz Njemačke.

FRANCUSKI KATOLIČKI SOCIJALNI TJEDAN održat će svoje XXXVIII. zasjedanje od 18. do 23. srpnja o. g. u Montpellieru. Tema će raspravljanja biti: „Društvo i zdravlje. Biološki, psihološki i socijalni medicina u službi čovjeka.“ Francuski katolički socijalni tjedan je stavio sebi u zadatak, da na ovom zasjedanju osvjetli moralne, socijalne i političke posljedice naučiteljskih otkrića, naročitim obzirom na socijalnu medicinu, kako bi ona mogla pružiti najveći mogući doprinos oslobodenju čovječke osobe i ljudskog društva. Poglavlja pitanja, koja će se raspravljati s gledišta njihovih moralnih i socijalnih posljedica jesu: umjetno oplodnjavanje, promjena spola kao i metode rada psihologije i psihonanalize. Ostali razni problemi, koji će se raspravljati na ovom sastanku, jesu: socijalizacija medicine, socijalna medicina, higijena rada, reforma rada bolnica i ustanova javne pomoći. Predavači će biti najmyrdavniji liječnici, moralisti, sociolozi, pravnici i praktičari socijalnog rada.

PREDSTAVNIKE „političke svjetske federacije, koji se zalažu za razoruženje naroda na održanje mira, primio je Sveti Otac Pio XII. polovicom travnja u audijenciji. Sv. je Otac potrdio i pozdravo plemenito nastojanje ove nove organizacije.

U **JAPANSKOM GRADU FUKUOKA** o. Franjevac grad samostan, koji će im služiti za sjemenište. U sjemeništu će biti mjesta za 21 pitomca.

O. PATRICIJE PETON, organizator američkog pokreta za moljenje sv. krunice u obiteljima (America's Family Rosary), došao je u Englesku, da tamo propaga svoj pokret.

NA UKRSNI PONEĐJELJAK sv. Otac je primio u audijenciju preko 3.000 francuskih profesora i učitelja s državnih škola. Oco Papina prijateljstva u dvorani „della Benediczione“ bili francuski predstavnici najvećih francuskih naučnih ustanova i to profesori sveučilišta Roger Pons sa sveučilišta u Parizu, Emil Baas sa sveučilišta u Straasburgu, Henri Batifol sa sveučilišta u Parizu, Henri Marrou sa Sorbonne, Andre Latreille sa sveučilišta u Lionju, Pierre Menard sa sveučilišta u Grenoble, Pierre Charles Peguy sa sveučilišta u Remsu, Schilz sa sveučilišta u Lilleu, Hocquard u liceja u Metz i Jouguet sa liceja u Lionu. Među prisutnima je bila i udova velikog francuskog katoličkog književnika Charla-Peguy. Audijenciji je osim toga prisustvovalo 400 pitomaca francuskih katoličkih škola kao i francuski ambasador kod Vatikana Vladimir d'Ormesson. Sv. Otac je održao predstavnici francuskih škola značajan govor, koji je od strane prisutnih primljen s velikim oduševljenjem. Na kraju audijencije, pošto je sv. Otac podijelio prisutnima apostolski blagoslov, hodočasnici su zapjevali pjesmu „Oremus pro Pontifice“, a zatim himnu udruženja profesora i učitelja s državnih škola, kojom se udruženje zove „Sveučilišna Župa“.

U **LISTOPADU** o. g. pada 100. godišnjica rođenja velikog belgijskog kardinala Merciera. Kardinal Mercier proslavio se je, među ostalim, i svojim junaciškim držanjem za vrijeme njemačke okupacije u prvom svjetskom ratu. Belgija se sprema, da oslanjajući proslavi ovaj jubilej svoga narodnog junaka. Posebno se pak sprema za proslavu ove 100-godišnjice Louvenško belgijsko katoličko sveučilište. Sjemeništa Leona XIII. u Louvenu prvo je održalo proslavu ovoga jubileja. Proslavi je sudjelovao apostolski nuncij u Belgiji i članovi belgijskog episkopata. Govor o položaju Merciera održao njegov nasljednik nadbiskup-kardinal u Mallesuu.

URUGVAJSKI KATOLICI spremaju fil ovoj s svećenikim zvanjima. Tekst za ovaj film je napisao o. Harald Kahnehan, a režiju će voditi argentinski filmski režiser Gvido Saraceni. Glumci i tehničko osoblje, koje je zaposleno pri snimanju ovoga filma, radi će potpuno besplatno. Film će biti u izdaju.

JOS STATISTIKE O SVETOJ GODINI. Prema posljednjim statističkim podacima posjetilo je Italiju za vrijeme Svete Godine oko 5 milijuna stranaca i turista. Ovo je svakako najveći broj stranaca, koji je posjetio Italiju poslije 1939. godine. Statistika glasi za pojedine zemlje: Švicarska 1.608.543, Francuska 921.990, Engleska 461.691, Austrija 416.452, Sjedinjene Države 395.063, države Beneluxa 322.826, Njemačka 168.181, Skandinavске države 153.392, Španjolska 60.755, Irsko 40.147, Kanada 32.850. Od ovog broja bilo je isključivo hodočasnika nešto preko 1.500.000.

O GEROLAMO BIANCHI, bivši talivni papa Pija X. i Benedikta XV. umro je nedavno u starosti od 81 godine. On je živio povučeno u jednom samostanu, živio samo od kruha i vode.

MGR STOURM postavljen je 4. travnja za novog biskupa u Amiensu u Francuskoj. Novi biskup bio je za vrijeme prošlog rata interniran u mađarskoj kao svedenik i poslije rata radio je u sekretarijatu francuske Katoličke Akcije.

POZNATI RETABLE (oltarska slika) Van Dycka iz crkve Saint-Bavon u Gandu, koji predstavljaju Mistrino gjanje, prenijet je sada u Bruxelles, gdje će se obaviti opsežni popravci. Slika će poslije toga biti opet vraćena na oltar.

U **BOGOTI** (Kolumbija) otvoren je muzej za crkvenu umjetnost. Vlada je u tu svrhu stavila na raspolaganje iznos od 200.000 peza.

NA **NUNCIJATURI U KAIRU** održane su duhovne vježbe, na kojima je učestvovalo oko 50 članova različitih diplomatskih predstavnštava u Kairu.

Svjedočanstva

Pitanje odnosa između vjere i nauke otkrivje je bilo pitanje, koje je zanimalo svakoga čovjeka, kao najprezradu i bez strasti teži spoznati istine. Ovim pitanjem su se poglavito bavili ljudi nauke. Do kakvih su uvjerenja oni došli, pokazuje nam rezultat ankete, koju je 1926. g. proveo među članovima francuske Akademije znanosti član tade Akademije Robert de Fleur. On je spomenuće godine uputio svojim kolegama pismu, neka mu plemenito odgovore, što znači o odnosu između vjere i znanosti. Iz nekkih odgovora vidimo, što veliki učenjaci misle o ovome pitanju.

Henri Androillé, matematičar i astronom, profesor astronomije, član mnogih učenih društava i plać mnogih naučnih radova, piše: „Ja ne bih mogao razumjeti, da je znanost protivna vjerskim osjećanjima i mišljenju, da nauka uči duh dovodi do vjere. U znanosti teorije emjenjavaju jedna drugu. I tko ne uviđa, da će nam, po Laplasovim riječima, praznoći i bit stvari ostati nepoznati za sva vremena? Zar ovo strašno neznanje ne aždri u sebi, po nepoishodnosti, jednog Boga, geometra, arhitekta ili mehančara, ili još tvorca, čiji smo mi odraz?“

U Gabrielu André, kemičar i agronom, „ljudsko je znanje nesposobno, da riješi problem bika u sebi, a naročito problem našeg naznačenja. Ovo je znanje u stanju, da poboljša materijalne uvjete našega života i da ublaži fizičko žulo, koje trpimo, ali čao nije u stanju dokucati tajne naše savjesti ni da otklađa naše moraine patnje... Često se čuje, da su znanost i vjera u suprotnosti, da nam religija nalikuje osjećanju i dogme, koje zdrav razum odbacuje. Ali može li netko dokazati, da je ljudsko znanje dostiglo takav stepen sigurnosti, da mu je dovoljno izrečati takav apodiktan ud i to u oblasti tude nadležnosti? Zar nam u ostalom i sama znanost ne nameće dogme, koje ne podliele nikakvom dokazivanju, koje ne podnose nikakvu kontrolu i čje je provjerjenje nemoguće.“

Osim toga nauka se neprestano mijenja: latine, koje nam danas izgledaju neosporne, sutra će možda ispostavo ili nove teorije oporiti; ne treba im dakle pripisivati vrijednost, koju one nemaju.

Oni, koji najveće oduđu religiju, čine to iz gordosti: kao da je ljudsko znanje sposobno da pruži rješenje svim zagonetkama života. Kao da ne postoji jedan porokad stvari, u kome mi ne možemo ništa izmijeniti; osjećamo, da jedna vjha vjaga gospodarit nad nama. Vjerna pitanje „zašto?“ prati nas u stopu i naš razum na to pitanje ne može odgovoriti. Priznajmo svoju nemoć.“

ZLATOMISNIČKI JUBILEJ U AMERICI

Naš hrvatski svećenik prof. g. Oskar Sustar, župnik u sv. Jeronima u Detroitu u USA proslavio je 16. kolovoza prošle godine svoj svećenički zlatomisnički jubilej t. 50. godišnjicu svoga misništva. Samu proslavu je uzveličao svojom prisutnošću i njegov nadbiskup Kardinal Mooney sa svojom pratnjom. Propovijedao je kod Mise vel. g. Viktor Stepanac. Bilo je prisutnih oko 80 svećenika.

Proslava se nastavila u nedjelju poslije u velikim banketom, koji je protekao potpuno u hrvatskom i katoličkom duhu. Kod sv. Mise uz druge hrvatske pjesme je otpjevan „Ave Maria“ od našega glazbenika Ivana pi. Zajca. A banket, na konju je bilo preko 450 Hrvata i Hrvatice, otvoreni je Američkom himnom i hrvatskom. Lijepa nam domovina i sada su slijedile same naše hrvatske pjesme. Svečutu je predana kruna, kisa od 50 lutih zrna. Čestitamo jubilaru!

OBAVIJEŠT

1) Obustavit čemo od 1. VI. o. g. daljnje oadsljanje „Gore Srca“ onim povjerenicima koji nam se navjereniku njeu povali doznaju sveće. 2) Mođimo da nam se ne javljaju novi predplatnici za „Gore Srca“, jer im nismo u stanju stati list.